

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ

Πολιτικές κωλοτούμπες

Είμαστε η μοναδική χώρα που θαυμάζει και επαινεί την τέχνη της πολιτικής κωλοτούμπας. Ακούω συχνά θαυμαστές του Ανδρέα Παπανδρέου να εκφράζονται κολακευτικά για το πώς, ενώ ξεσάκωσε τον ελληνικό λαό εναντίον της ΕΟΚ, του ΝΑΤΟ και της παραμονής των αμερικανικών βάσεων, κατάφερε στη συνέχεια να κρατήσει τη χώρα στην ΕΟΚ και το ΝΑΤΟ, αλλά και τις βάσεις. «Εντάξει, ήταν μεγάλος πολιτικός», μας λένε και συμπληρώνουν: «Κοιτάξτε πώς έκανε τη στροφή, ήταν μάγκας».

Η παράδοση συνεχίζεται και σήμερα. Κάποιοι θαυμάζουν τον Αλέξη Τσίπρα γιατί έχει κάνει μία γιγαντιαία κωλοτούμπα από την εποχή του «Go back Mrs Merkel». Είναι αξιέπαινη και αξιοθαύμαστη η μεταστροφή, και ευτυχώς που την έκανε γιατί θα ήμασταν η μοναδική χώρα που θα υποβιβάζονταν και θα άλλαζε κατηγορία

με δική της βούληση. Κάνουμε τον σταυρό μας που το 2015 είτε βρήκε το θάρρος να κάνει ό,τι χρειαζόταν για να μείνουμε στο ευρώ είτε δεν βρήκε το θάρρος για να μας βάλει σε μεγάλες περιπέτειες με άγνωστες συνέπειες. Αλλο όμως αυτό και άλλο να συνεχίζουμε να επικροτούμε τους πολιτικούς μας επειδή άλλα λένε, άλλα εννοούν και άλλα κάνουν. Εκτός αν έχουμε καταλήξει στο ανθρωπολογικό συμπέρασμα πως είμαστε λαός πολιτικά καθυστερημένος, που του αρέσει να παθιάζεται και να παρασύρεται από μεγάλα λόγια και παραμύθια. Να δεχθούμε, δηλαδή, ότι κάθε 10 - 20 χρόνια θα μαγευόμαστε συλλογικά από λαοπλόγους ηγέτες, θα παίρνουμε μαζί τους μεγάλο ρίσκο και κατόπιν θα προσγειωνόμαστε στην πραγματικότητα.

Οι Ευρωπαίοι έχουν καταλήξει σε αυτό το συμπέρασμα και πολλοί από αυτούς θαυμάζουν και

στηρίζουν τον κ. Τσίπρα. Λένε δηλαδή ότι «αφού έτσι είναι αυτοί εκεί κάτω, τι μας νοιάζει εμάς πόσο ακριβά πληρώνουν το φροντιστήριό τους. Αν θέλουν ηγέτες που αντιμάχονται τις ιδιωτικοποιήσεις ή τον ΤΑΡ και μετά τον υλοποιούν, με γεια τους και χαρά τους». Πόσο βαθιά υποτιμητικό είναι αυτό για μια χώρα και έναν λαό!

Και φταίμε όλοι γι' αυτό, λαός και... Κολωνάκι, που λέει και το τραγούδι. Ο λαός γιατί παραμυθιάζεται εύκολα, οι διαμορφωτές της κοινής γνώμης γιατί δεν κάνουν τη δουλειά τους έγκαιρα, αποδομώντας μύθους και παραμύθια.

Θα φτάσουμε άραγε σε ένα σημείο ωριμότητας, όπου θα απαιτούμε από τους πολιτικούς μας να αποφεύγουν τις κωλοτούμπες προσέχοντας τι λένε και υπόσχονται προεκλογικά; Η Ιστορία έχει αποδείξει ότι έχουμε ως έθνος ισχυρά ένστικτα αυτοσυντήρη-

σης, που μας βοήθησαν να μεγαλώσουμε και να μπούμε στα πιο κλειστά κλαμπ της Δύσης. Επειτα από κάθε λαϊκιστή ηγέτη αναδείχθηκαν ρεαλιστές, μεταρρυθμιστές που ξαναέβαλαν τη χώρα σε σταθερή τροχιά. Δεν ήταν απαραίτητα ιδιαίτερα δημοφιλείς, αλλά ο κόσμος καταλάβαινε πως έπειτα από ένα μεγάλο «μεθύσι» χρειαζόταν κάτι πικρό για να έλθεις στα καλά σου.

Όσο για τους θαυμαστές της τέχνης της κωλοτούμπας στην πολιτική μας ζωή, καλό θα είναι να καταλάβουν πως δεν είναι κριτές σε διαγωνισμό ενόργανης γυμναστικής. Θαυμάσια η τέχνη, δεν λέω. Σκεφθείτε όμως πόσο μπροστά θα ήμασταν σήμερα αν εμπιστευόμασταν πολιτικούς που όταν έλεγαν κάτι, το εννοούσαν και κατόπιν το εφαρμόζαν.

ΑΥΓΗ Καρτερός Θανάσης

Μια Δεξιά, μα τι Δεξιά!

Είναι να τη σιχαίνεσαι αυτή η Δεξιά όπως την κατάντησαν ο Κυριάκος και οι φίλοι του, πραγματικά. Όχι γιατί έχει τις ιδέες, τις ταξικές εμμονές και τα κολλήματα που έχει, για την ιδιωτική πρωτοβουλία, το κράτος, την ασφάλεια, τα κέρδη των λίγων και τις ζημιές των πολλών. Συντηρητικό κόμμα είναι, δεξιό κόμμα είναι, κόμμα απόγονος του Συναγερμού και της ΕΡΕ είναι, τέτοιες απόψεις αποτελούν την ψυχή του. Αλλά για την τεράστια υποκρισία που συνοδεύει κάθε λέξη, κάθε κίνηση, μικρή ή μεγάλη, ενός κόμματος, που, εν πάση περιπτώσει, ο ιδρυτής του, ειδικά στη δεύτερη περίοδό του, διακρίθηκε για πολύ περισσότερα από ό,τι για τις ανήθικες, εμπρηστικές και κυρίως υποκριτικές επιθέσεις κατά των αντιπάλων του.

Σε πιάνει το στομάχι σου. Θέλετε για τα άβαρα, που επί της βασιλείας τους γεννήθηκαν και πρόκοψαν; Θέλετε για τη διαφθορά που ζέσταναν στα χέρια τους και την έκαναν τέρας παμφάγο και θρασύ όσο δεν παίρνει; Θέλετε για τη διαπλοκή, που την ανέδειξαν σε άτυπη, αλλά πανίσχυρη εξουσία των εξουσιών; Θέλετε για το ρουσφέτι, που το προβίβασαν σε μέσο, και μέθοδο, ανάδειξης και διατήρησης στις καρέκλες; Και, ως εκ τούτου, σε σκοπό χιλιάδων και χιλιάδων ανθρώπων που χρησιμοποιούσαν το κόμμα ως μέσο, για να βολεψτούν; Θέλετε για τις διακρίσεις - οι δικοί μας, και

οι άλλοι; Θέλετε για τις παρτούζες με μεγάλους επιχειρηματίες και πλούσια τζάκια - δώσε και μένα, μπάρμπα, μια τροπολογία; Και τώρα καταγγέλλουν από του ακροδεξιού άμβωνος εκείνους που προσπαθούν να καθαρίσουν το σκατίδι τους. Ακόμα χειρότερα: Το φορτώνουν σε όσους παλεύουν να το καθαρίσουν: Να, να, ο Τσίπρας μέσα στα σκατά! Έτσι, ε; Ε, όχι. Δεν μιλάς σε Λογγοβάρδους. Δεν είναι ο Τσίπρας μέσα στα σκατά. Είναι ο πρωθυπουργός της Ελλάδας μέσα στα δικά σου σκατά. Στη δική σου χαβούζα. Στη δική σου διαφθορά, διαπλοκή, σήψη. Στη δική σου χρεοκοπία, που έγινε τελικώς χρεοκοπία της χώρας. Για να έρθουν τώρα οι άλλοι και να σκίζονται για να μαζέψουν τα ασυμμάζευτα και να καθαρίσουν τα βρόμικα. Γιατί εσείς κυβερνήσατε, ξεσκίσατε και βρομίσατε ιδέες, θεσμούς, λέξεις, ανθρώπους πενήντα χρόνια.

Συγγνώμη για τα δύσσομα, αλλά ακούγοντας να μιλούν για Δικαιοσύνη, να γαυρίζουν στις εξεταστικές, να στιγματίζουν την ανεργία, τα Μνημόνια, τη φτώχεια των πολλών και να ανατριχιάζουν μπροστά στα άβαρα, και τα απαράβαρα, σε πιάνουν τα διαόλια σου. Έχει και η υποκρισία τα όριά της. Να δεις που κάποτε θα μας πούνε και μαλάκες, έλεγε το παλιό τραγούδι. Ε, αυτό το κάποτε, μ' αυτούς που μπλέξαμε, είναι σήμερα...

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Μην τολμήσετε...

Κάλεσμα στην κυβέρνηση να μην τολμήσει να αμφισβητήσει τις «μεταρρυθμίσεις» μετά το 2018, απνύθινε ουσιαστικά η Κρ. Λαγκάρντ, μετά την απόφαση του ΔΝΤ να εγκρίνει προχτές τη συμφωνία για το ελληνικό πρόγραμμα. Πιο συγκεκριμένα, η επικεφαλής του Ταμείου ανέφερε για τις ελληνικές αρχές ότι «θα πρέπει να επανεξετάσουν τα σχέδιά τους να αντιστρέψουν κρίσιμες μεταρρυθμίσεις στις συλλογικές διαπραγματεύσεις μετά το τέλος του προγράμματος...». Τοποθετήσεις σαν κι αυτή που επαναλαμβάνονται από διάφορα στελέχη της ΕΕ και του ΔΝΤ το τελευταίο διάστημα επιβεβαιώνουν ότι η «έξοδος στις αγορές» και η στήριξη των επενδύσεων έχουν ως προϋπόθεση ο λαός να ξεχάσει όσες απώλειες είχε τα τελευταία χρόνια και να παραιτηθεί από κάθε διεκδίκηση ανάκτησής τους. Ταυτόχρονα, αποκαλύπτουν και την υποκρισία της κυβέρνησης, που σπέρνει αυταπάτες για την περιβόητη «δίκαιη ανάπτυξη», την οποία υπόσχεται στα εργατικά - λαϊκά στρώματα.